

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Viite:

Imppola, J. 2020. Kiinalaiset rahaväärennökset, osa 2 : autonomian ajan 25 ja 50 pennin hopearahat. Keräilyuutiset 31 (3), 60 - 65.

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Kiinalaiset rahaväärennökset

osa 2

Autonomian ajan 25 ja
50 pennin hopearahat

Kiinalaisten tehtailema värennettyjen rahojen vyöry on piinannut maailman numismaattisia markkinoita jo useamman vuosikymmenen, eikä Suomenkaan numismaatiikka ole jäänyt osattomaksi. Jo yli kymmenen vuoden ajan on markkinoillemme tullut eri lähteistä enemmän tai vähemmän hyviä kopioita monista rahoistamme. Ikäväksi asiaa tekee se, että näitä tekeleitä on jo vuosien ajan yritetty siellä sun täällä kaupitella aitoina keräilymarkkinoille. Nyt on jo toinen kopioaalto iskenyt Suomeen, joten on taas aika varoittaa keräilijöitä, huutokaupanpitäjiä ja kauppiaita tästä vastenmielisestä ilmiöstä.

Seuraavat rahat ovat olleet viime aikoina runsaan kopiouhan kohteina:

1 penni 1864, 1865, 1870, 1882 ja 1884

2 penniä 1866

5 penniä 1870, 1892 ja 1910

10 penniä 1898

25 penniä 1865, 1867, 1868, 1869, 1871 ja 1876

50 penniä 1864, 1867(!), 1876, 1890

1 markka 1864, 1865, 1866, 1867, 1870

2 markkaa 1865, 1866, 1867, 1870, 1872, 1874, 1905, 1906, 1907 ja 1908

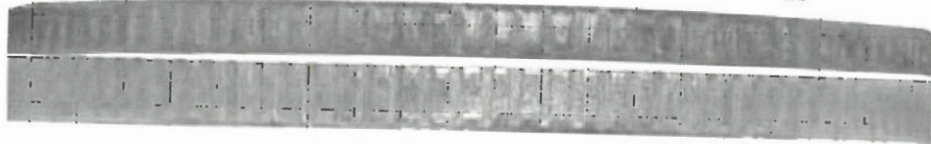
10 markkaa 1905

20 markkaa 1913

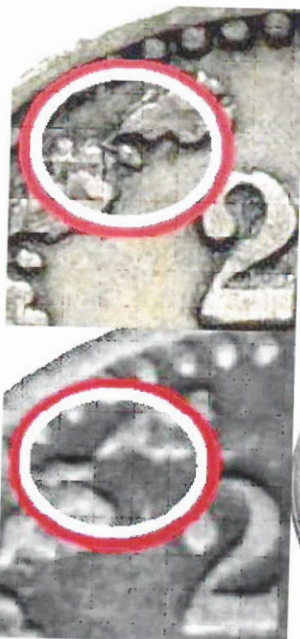
Näitä edellä listattuja tekeleitä on netissä runsaasti tarjolla parin dollarin kappalehintaan ja myyjien sivuja tutkiessani kävi myös sekin ikävä tosiasia ilmi, että ostajista merkittävä osa tuntuu olleen suomalaisia.

Kuva 3. Vuosien 1867 ja 1868 aitojen ja väärin 25 pennin rahojen selkein ero on vasemman puoleisen tammenlelväseppelen ylimmän välin tammenterbo, joka aidossa rahassa on ruodon alapuolella (ylempi raba) ja väärästä rahasta (alinna) se puuttuu. Virhe johtunee siitä, että kiinalaiset värentäjät ovat vain muuttaneet vuoden 1865 rahan väärennösteistä vuosilukua. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

Kuva 1. Erot väärän rahan ja aidon rahan paksuuksissa. Aidon rahan reuna ylempänä, värennetyn rahan reuna alempana. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

Kuva 2. Vuoden 1865 aidon ja väärän 25 pennin rahan erot ovat hyvin pienet; lähinnä väärän rahan tunnistaa väärästä painosta ja liiasta paksuudesta. Ilmeisesti kiinalaiset värentäjät ovat käyttäneet aitoa 25 pennin rahaa vuodelta 1865 mallinaan. Kuvassa aito raha ylempänä. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

25 PENNIN HOPEARAHAT

25 pennin kopioita tunnetaan vuosilta 1865, 1867, 1868, 1869, 1871 ja sokerina pohjalla 1876. Aidoissa rahoissa ovat arvo- ja taustapuoli rahaa lehden lailla käännettäessä samansuuntaiset. Kiinan väärennöksissä esiintyy oikeastaan mitä tahansa asentoja, eli jos rahan tunnuspuoli ei ole samansuuntainen taustapuolen kanssa, on kyseessä kiinalainen väärennös. 25 pennin hopearahojen osalta on varmin ja paras tunnistustekijä rahan paino. Aidot 25-penniset painavat normin mukaan 1,27 grammaa + 0,067 grammaa ja ne ovat 750 o/oo hopeaa. Kiinan väärennösten paino on luokkaa 1,8 – 2,2 grammaa, eli ne ovat 30 – 40 % ylipainoisia. Tämä suuri painoero selittyy ennen kaikkea sillä, että väärät rahat ovat aitoja rahoja merkittävästi paksumpia. Tämä ero käy mainiosti ilmi kuvasta 1.

Luonnollisesti kaikkein vaarallisin 25 pennin hopearahojen kopiityyppi on vuoden 1876 rahan kopio, koska vuoden 1876 rahaa tunnetaan erittäin vähän ja se siten on varsin kallis keräilymarkkinoilla.

Kuten kuvasta 5 käy ilmi, tunnetaan vuoden 1876 25 pennin rahasta kaksi erilaista väärennöstä. Paremmassa väärennöksessä (kuvassa keskellä) on oikean kaltainen tunnuspuoli, vaikkakin sen vuosiluku on huomattavasti aitoa leveämpi. Kehnommassa väärennöksessä (kuvassa alinna) on sekä arvopuolella liian leveä vuosiluku että väärän tyyppinen tunnuspuoli väärän tyyppisine isoine reunahelmineen.

Kuva 4. Vuosien 1869 ja 1871 aitojen ja väärin 25 pennin rahojen selkein ero on vasemman puoleisen tammenlehväseppleen ylimmän välin tammenterbot, jotka aidossa rahassa ovat molemmin puolin ruotoa (ylempi raha) ja väärästä rahasta (alinna) ne puuttuvat. Virhe johtunee siitä, että kiinalaiset väärentäjät ovat vain muuttaneet vuoden 1865 rahan väärennöksimestin vuosilukua. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Impola.

Kuva 5. Vuoden 1876 25 pennin hopearaha. Ylinnä aito raha, kaksi alemmaa ovat molemmat kiinalaisia kopioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Impola.

Kuva 6. Yksityiskohtaista vertailua vuoden 1876 aidon ja kopioidun 25 pennin rahan välillä. Aito ylempänä, väärennetty raha alla. Huomaa väärennöksen leveä vuosiluku ja S-kirjaimen liian alhaalla jalasta oleva väärä paikka. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Impola.

myös hopeoituina ja jopa täysin hopeisina. Onko kyse jopa siitä, että rahoja on valettu tai lyöty hopeasta, vai onko kyse vain 100% hopeapinnoitteesta?

Väärennetyt 50 pennin rahat vuosiluvulla 1864 ovat ehkä nopealla vilkaisulla harhaanjohtavia, mutta lähempi tarkastelu paljastaa molemmat tunnetut väärennöstyypit varsin helposti. Molemmissa väärennöstyypeissä on pohjana käytetty vuonna 1872 käyttöön otettua mallia, joka poikkeaa aidosta mallista niin helmireunan, tammenlehväseppeleen kuin vaakunakotkankin osalta.

1) Aidon rahan sana PENNIÄ on kirjoitettu korkeilla ja tukevilla kirjaimilla, väärennösten sana PENNIÄ on kirjoitettu siroin kirjaimin.

2) Aidon rahan vuosiluku 1864 on kapea ja sen numeroiden välit ovat hyvin pienet. Väärennöksien vuosiluvun 1864 kirjaimet ovat heiveröisempiä ja numerovalit ovat suurempia.

50 PENNIN HOPEARAHAT.

Hopeisia 50 pennin rahoja on niitä myöskin hieman kopioitu. Tiedossa ovat ainakin vuosien 1864, 1867, 1876 ja 1890 väärennökset. Osa vääristä rahoista on selkeästi huonolaatuisia ja ne on tehty jostain vähäarvoisesta metalliseoksesta. Aidoissa rahoissa ovat arvo- ja taustapuoli rahaa lehden lailla käännettäessä samansuuntaiset. Kiinan väärennöksissä esiintyy oikeastaan mitä tahansa asentoja, eli jos rahan tunnuspuku ei ole samansuuntainen taustapuolen kanssa, on kyseessä kiinalainen väärennös. Aidon 50 pennin hopearahan normin mukainen hopeapitoisuus on 750 o/oo ja paino on 2,54 + 0,13 grammaa. Väärennösten paino vaihtelee 2,26 – 2,85 gramman välillä, eli painio voi olla varsin lähellä oikeaa, jolloin pelkkä oikea paino ei riitä tekemään rahasta aitoa. Ongelma on myöskin siinä, että ensinnäkin jotkut väärennökset ovat teknisesti varsin hyviä ja toiseksi nykyisin niitä markkinoidaan

Kuva 7. Vuoden 1864 50 pennin raha. Yllänä aito raha, kaksi alemmaa ovat kiinalaisia kopioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Impola.

3) Aidossa vuoden 1864 rahassa on harva ja isohelminen helmireuna, väärennöksissä helmireuna on tiheä ja pienihelminen.

4) Aidon rahan arvopuolen tammenlehväseppelä on ”jämerä” kun taas väärennöksissä on sirompi tammenlehväseppelä.

5) Aidossa rahassa on tunnuspuolella rahapajan johtajan kirjain S ja kotkavaakunan yläosa on etäällä reunasta. Molempien väärennöstyypin kotkavaakunan yläosa on lähellä reunaa. Toisessa väärennöksessä on väärä rahapajan johtajan kirjain L ja toisen väärennöksen vaakunakotkan pyrstö on aivan erilainen kuin aidon vastaava.

Ehkä näistä kiinalaisista väärennöksistä ainoa, joka voisi ansaita paikkansa kuriositeettikokoelmassa, on vuoden 1867 tekele - koskapa tuona vuonna ei 50 pennin hopearahoja valmistettu ensinkään!

Kuva 8. Fantasiarahaa 50 penniä 1867. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

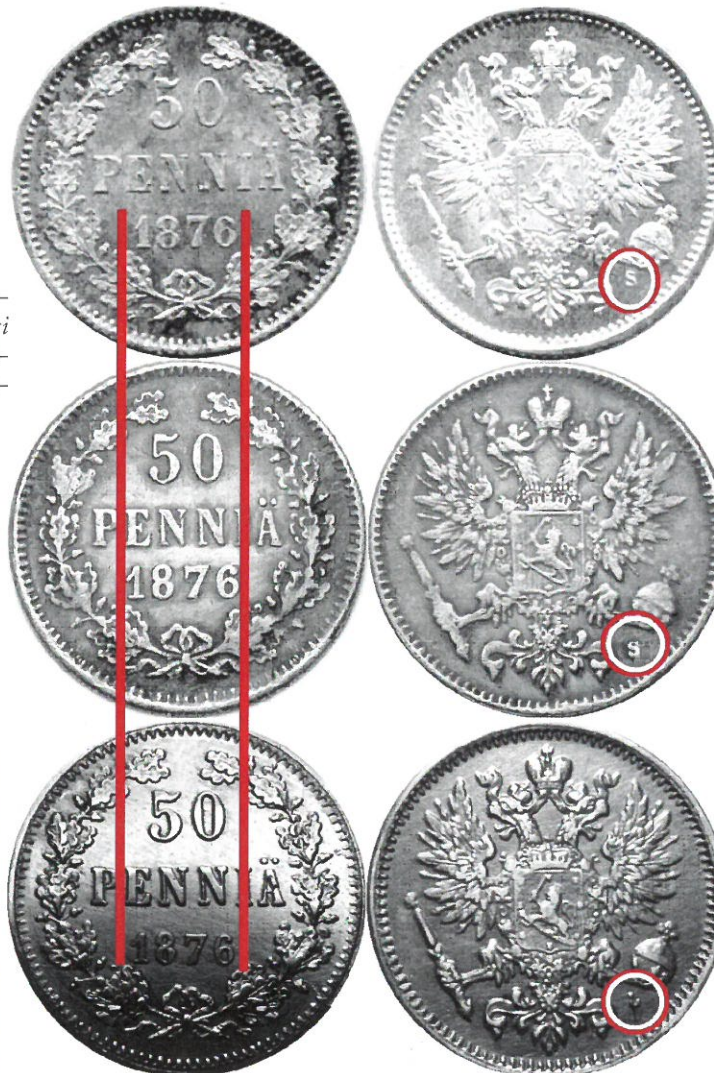

Vuoden 1876 aito 50 pennin hopearaha niin harvinainen (sitä on tehty vain 600 kappaletta), että niitä ei käytännössä ole kaupan ”edullisesti” muualla kuin tunnetuissa rahaliikkeissä tai rahahuutokaupoissa. Näin ollen voi varsin turvallisesti

todeta, että kaikki ns. ”maakuntalöydöt” ovat väärennöksiä.

Rahasta tehdyt väärennökset ovat yleensä painoltaan hyvin vaihtelevia ja niissä on yleisesti heikon valmistuslaadun lisäksi muutamia selkeitä tunnistusteki-

Kuva 9. Vuoden 1876 50 pennin raha. Yllynnä aito raha, kaksi alemmaa ovat kiinalaisia kopioita. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

AITO
vuoden 1876
50 pennin
hopearaha.

VÄÄRENNETTY
vuoden 1876 raha.
Huomaa arvopuolen
liian leveä vuosiluku
1876 ja tunnuspuolen
johtajan kirjaimen S
väärä paikka.

VÄÄRENNETTY
vuoden 1876 raha.
Huomaa tunnus-
puolen väärä
rahapajan
johtajan kirjain L.

jöitä. 50 pennin rahasta 1876 tunnetaan kahta eri väärennöstyyppeä. Ensimmäisessä tyypissä on arvopuolen vuosiluku 1876 huomattavasti aidon rahan vuosilukua leveämpi ja tunnuspuolen rahapajan johtajan kirjain S on selkeästi väärässä kohdassa aitoon rahaan verrattuna.

Toisessa tyypissä on tunnuspuolen rahapajan johtajan kirjain virheellisesti L.

Kuva 10. Vuoden 1876 50 pennin rahan "hopeakopio". Kuva: Bestmani.ru

Venäjällä on kaupan hyvin ikäviä väärennösversionia tästä rahasta.

Tämän varsin tummaksi patinoituiden väärenteen eräs myyjä vakuuttaa ilmoitustekstissään: "ЭКСКЛЮЗИВНАЯ монета из частной коллекции - 50 пенни 1876 год. НОВОДЕЛ из однородного высокопробного серебра. Гарантия качества." Suomennettuna: "Eksklusiivinen kolikko yksityiskokoelmasta - 50 penniä vuodelta 1876. NOVODELI hienohopeasta. Laatu varmistettu."

Kuva 11. Vuoden 1890 50 pennin raha. Ylinnä aito raha, alempana petollisen hyvä kiinalainen kopio. Ainoa ero on kopion aitoa leveämpi kulutusreuna. Kuvien yhdistely ja muokkaus: Jorma Imppola.

Tämän väärän hopearahan ilmoitettu paino on 3 grammaa, eli noin 20% ylipainoinen. Onneksi tämä väärennös on tyyppeä, jossa on tunnuspuolella väärä rahapajan johtajan kirjain L. Samalla myyjällä on myöskin tarjolla epäjalosta metallista valmistettu ilmoituksen mukaan 2,5 grammaa painava (eli melko tarkkaan oikea paino) väärennös oikealla johtajan kirjaimella S hintaan 150 ruplaa eri noin 2 euroa. Tätä hopeista 50 pennin rahan väärennöstä vuosiluvulla 1876 väärällä rahapajan johtajan kirjaimella L on kaupan useallakin myyjällä 700 ruplan eli noin 10 euron hintaan.

Jostain syystä ovat kiinalaiset väärentäjät katsooneet aiheelliseksi väärentää myös 50 pennin rahaa vuodelta 1890. Tämän tekee omituiseksi se seikka, että 50 pennin raha vuodelta 1890 ei ole mitenkään erikoinen tai arvokas raha. Normaalikuntoisena sen saa mistä tahansa rahakaupasta tai nettimyymälästä muutamalla eurolla - miksi siis ostaa väärennöstä samaan hintaan? Toki väärentäjät tarjoavat tätä rahaa myös hopeisena versiona 10 euron hintaan. Osta siis 10 eurolla hopeinen väärennös rahasta, jonka saa aitona muutamalla eurolla!

Jorma J. Imppola

